

Ražas svētki Līgatnē

10. oktobrī Līgatnē svinēsīm Ražas svētkus.

Šogad tie notiks Augšlīgatnes kultūras namā, kurš savās sienās glabā daudz līgatniešu jaunības dienu atmiņas un kur šobrīd ir uzsākti pirmie remontdarbi. Te kādreiz notika gan balles, gan koncerti, gan pirmrindnieku godināšana. Te, tā pat kā citur Latvijā 80. gados, parādījās pirmās diskotēkas, kurās atskatījās gan pašmāju grupas – „Jumpravu”, „Zodiaku”, „Eoliku”, „Remix” –, kā arī mūziku no „aizliegtā saraksta”.

Šajās telpās pagaidām vēl jūtams pagājušā laikmeta gars, kur tie, kam šodien ap piecdesmit, svinēja jaunību. Pēc remonta kultūras

namā ienāks cita paaudze, kurai 80. gadi asociējas ar primitīvu gaismas mūziku, spoguļbumbām, 80. gadu smieklīgo *vintage* apģērbu, jancīgām frizūrām un vecāku jaunības dienu atmiņām. Ražas svētku būtība ir auglības svinēšana, tāpēc aicinām caur lietām, mūziku un atmiņām, kopā godinot 80. gadu enerģiju, ierībināt jaunu dzīvību Augšlīgatnes kultūras namā.

Augšlīgatnes kultūras namā pasākuma dienā tiks atklāta izstāde

„LĪGATNE COOL”, kurā aicināti piedalīties visi iedzīvotāji.

Izstādes mērķis ir izpētīt 20. gs. 80. gadu Līgatni pasaules kontekstā un radīt vizuālus darbus par šo tēmu. Iedvesmai aicinām atcerēties, kurš bija tas 80. gadu varonis, kas ballē izcēla mazmājiņas durvis, lai uz tām visiem par prieku dejotu? Kurš atceras, kādi bija deju soļi? Kā dīdžejs tika pie mūzikas? Kurš meistarēja gaismas? Kā toreiz tika svinēti ražas svētki? Kur dzīvoja stiprākie čaļi – Augšlīgatnē vai Lejaslīgatnē? Un vai kautiņos pret leriķu zoļļiem līgatnieši apvienojās? Izstādei var pieteikt zīmējumus, fotokolāžas, tekstus, aplikācijas, telpiskus objektus, izrakstus no atmiņu kladēm, nelielus priekšmetus, apģērbus u.c., kas atspoguļo šo laikmetu. Darbiem ir jābūt novietojamiem uz A1 plaknes un

ir jāparedz, ka tie tiks stiprināti pie sienas.

Darbus var iesniegt Līgatnes kultūras namā vai Augšlīgatnes bibliotēkā līdz 9. oktobra plkst. 10.00.

Svētku programma:

No plkst. 10.00 zemnieku un amatnieku tirdziņš Augšlīgatnē, laukumā pie „Elvi” veikala

No plkst. 12.00 amatiermākslas kolektīvu uzstāšanās Augšlīgatnes kultūras namā

Plkst. 12.00 izstādes „LĪGATNE – COOL” atklāšana un labāko darbu autoru apbalvošana Augšlīgatnes kultūras namā

Plkst. 21.00–6.00 (vai līdz pēdējam dejotājam) „DISKO 80.” Augšlīgatnes kultūras namā

Informācija: Aija Bley,
Līgatnes kultūras nama vadītāja ●

SEPTEBRĪ

No vasaras mācies mūžu dzīvot –
Mācies krāsas un siltumu krāt.
Katram dzīvotam mirklim
Pieliekot mīļumu klāt.

*Gaišas domas,
priecīgu prātu un
stipru veselību
septembra
jubilāriem !*

Elmārs Boguļko
Svetlana Kigitoviča
Dace Meldere
Inta Biteniece
Irina Hiļčuka
Velta Jansone
Vitālijs Kikusts
Ināra Lapiņa
Raisa Ozoliņa
Juris Apša
Aivars Racibarskijs
Vladislavs Bičkovs
Ansis Pudulis
Ieva Rozenberga
Aija Kupče
Ilga Lazdiņa
Vera Vaska
Ruta Bembere
Aivars Gabliks
Raimonds Kažoks
Olga Vītola
Austra Ziediņa
Ilga Bērziņa
Vilma Skraustiņa
Ina Sondore
Maigonis Liepiņš
Ilga Vorslova
Klaudija Bešenceva
Anastasija Rudusāne
Anna Bērziņa
Regīna Caune
Ļubova Vīgure
Mirdza Saulīte

Informāciju no ledzīvotāju
reģistra sagatavoja
Līvija Andersone

UGUNS NAKTS

VIENKOČU PARKĀ

2015

3.
OKTOBRĪ
SĀKUMS
18:30

PASAKAS
TĪMŅU POZĪTĪVU
FOTOKOLĀŽAS

18:30 - Gaismu meža iedegšana

Amatnieku darbnīcas, Pasaku māja, dzīvās maskas, senie latvju danči, senā dzīvesstila darbnīca, vaska sveču liešana, nākotnes izziņāšana pēc rūnu zīmēm un citas aktivitātes.

21:00 - lāpu gājiens pa Vienkoču parka takām

22:30 - UGUNŠ ŽONGLIERU ŠOVS

- LIELĀ UGUNSKURA IEDEGŠANA

Būs īpašā Līgatnes sēņu zupa no Lusīgo meistarū virtuves, karstalus un citi gardumi no Valmiermuižas pavāriem.

Ieejas maksa - 5 Eur; skolēniem/pensionāriem - 3 Eur
(atnākot ar degt spējīgu lāpu - 3 Eur; skoln./pens. - 2 Eur)

Pirmsskolas vecuma bērniem - bez maksas

www.vienkoci.lv

MŪS ATBALSTA:

Baltic Candles Ltd.

Fire Point

Latvian Museum

Valmiermuiža

Latvian Museum

3. oktobrī notiks gadskārtējā „Uguns nakts”

Kā jau katru gadu ierasts, oktobra pirmajā sestdienā no plkst. 18.00 Vienkoču parkā notiks gadskārtējā „Uguns nakts”, kas ir gaismas un noskaņu vakars, kura mērķis ir vienu īso rudens dienu padarīt ilgāk gaišu, dot iespēju uzlādēt sevi ar sveču gaismu un siltumu ziemas tumšajam periodam, lai vieglāk sagaidītu pavasari.

„Uguns nakts” laikā darbosies dažādas amatnieku darbnīcas un citas aktivitātes, kur katram būs iespēja iesaistīties un līdzdarboties. Būs iespēja izdegoties senos latvju dančus un darboties Senā dzīvesstila darbnīcā. Vienkoču klētī būs dzirnavu pasakas un iespēja pašiem pamēģināt griezt rokas dzirnavas. Dzīvo masku darbnīcā tiks dota iespēja pārvērsties par meža spoku, bet

Zāļu sievas namiņā notiks nākotnes izziņāšana pēc rūnu zīmēm. Vakara gaitā notiks vēl daudzas citas aktivitātes. 18.30 sāksies gaismu meža iedegšana, 21.00 notiks tradicionālais lāpu gājiens pa Vienkoču parka takām, veidojot šķietami nebeidzamo uguns čūsku. Lāpu gājiena noslēgumā – uguns žonglieru šovs un lielā ugunsкура iedegšana. Ierodoties uz „Uguns nakti”, līdzī jāņem degt spējīga lāpa, lai varētu piedalīties lāpu gājienā un saņemt atlaidei ieejas maksai. „Līgatniešu” karšu īpašniekiem papildu atlaide. Vairāk informācijas par „Uguns nakts” norisi Vienkoču parka mājas lapā www.vienkoci.lv.

Rihards Vidzickis,
Vienkoču parka veidotājs ●

Īsumā

Par ūdens kvalitāti pazemes avotu ūdens ņemšanas vietās

Līgatnes pašvaldība ir saņēmusi jaunākos ūdens analīžu rezultātus no pazemes avotu ūdens ņemšanas vietām. Analīžu rezultāti liecina, ka arī Gaujasmalas un Skaļupes avotos, kur iepriekš tika konstatēts piesārņojums, šobrīd ūdens kvalitāte ir atbilstoša un tas ir nekaitīgs lietošanai uzturā! (Ar ūdens testēšanas pārskatiem iespējams iepazīties mājaslapā www.ligatne.lv.)

Kā ziņots, iepriekš SIA „Līgatnes komunālserviss” veica vairāku populārāko avotu ūdens ņemšanas vietu apsekošanu, un, lai pārliecinātos par avotu ūdens nekaitīgumu, tika veiktas ūdens analīzes. Izrādījās, ka divos no pieciem paraugiem ūdens analīžu rezultāti bija neatbilstoši.

Līgatnes pašvaldības speciālisti veica avotu apsekošanu un konstatēja, ka iespējams cēlonis ir gruntsūdeņu ieplūde avota ūdenī. Rezultātā tika veikti nepieciešamie pasākumi un problēma atrisināta.

Šī brīža remontdarbu „dizains” ir pagaidu variants. Svarīgākais bija saprast, vai mūsu pamanītie defekti bija vainojami iepriekš neapmierinošo ūdens analīžu rādījumos un vai izvēlēta tehnoloģija nodrošinās ūdens tīrības saglabāšanu. Turpmāk avota ūdens ņemšanas vietas tiks pakāpeniski pārveidotas ērtākai lietošanai un pieņemamā izskatā. Labprāt uzklausīsim ieteikumus.

Egils Kurpnieks,
Līgatnes novada
domes izpilddirektors,
tāl. 22005965,
e-pasts:
egils.kurpnieks@ligatne.lv

Aktualitātes septembrī

Līgatnes novada izglītības iestādes svinīgi uzsākušas 2015./2016. mācību gadu. Īpašs paldies pirmsskolas izglītības iestādes darbiniekiem, vidusskolas tehniskajiem darbiniekiem, mūsu pedagogiem, domes atbildīgajiem darbiniekiem, visiem, kas pašizlīdzīgi līdz pat 31. augusta vakaram aktīvi darbojās, lai 1. septembrī gan lielie, gan mazie audzēkņi varētu uzsākt ikdienas gaitas un mācības izremontētās, jaukās, gaišās telpās. Visi darbi vēl nav galā – jāpabeidz sakārtot sporta laukumus, novada vidusskolas ēkas un palīgēkas pagalmu Augšlīgatnē, jāturpina dažādi nelieli tehniski darbi palīgēkā.

Noslēdzies iepirkums un uzsākti darbi pie ventilācijas ar rekuperāciju ierīkošanas Līgatnes vidusskolā Strautu ielā 4, Līgatnē. Darbus uzticēts veikt SIA „KRIMONT” par summu 7982,50 EUR (septiņi tūkstoši deviņi simti astoņdesmit divi eiro un piecdesmit centi) bez PVN. Šo darbu rezultātā tiks panākta ventilācijas sistēmas sakārtošana

skolas sporta zālē, ģērbtuvēs un dušas telpās.

Noslēdzies iepirkums „Gāzes katlu piegāde un uzstādīšana SIA „Līgatnes komunālserviss” vajadzībām”. Šobrīd notiek pretendentu iesniegto piedāvājumu izvērtēšana. Iegādātie gāzes apkures katli tiks uzstādīti katlumājā Dārza ielā 8, Augšlīgatnē, Līgatnes pagastā, Līgatnes novadā. Turpmāk siltumenerģijas pakalpojumus Augšlīgatnē plānots sniegt, izmantojot gāzes apkuri. Esošās malkas apkures iekārtas ir nolietojušas un ilgstoši strādā pagaidu režīmā sakarā ar to, ka Augšlīgatnē bija plānots izbūvēt koģenerācijas staciju, kas nodrošinātu arī siltumenerģijas ražošanu. Noslēgtais līgums par koģenerācijas stacijas būvi Augšlīgatnē nav realizējies. Ir veikts izvērtējums un secināts, ka jaunu malkas, šķeldas vai citu apkures iekārtu iegāde un uzstādīšana ir finansiāli ļoti apjomīga, kas būtiski sadārdzinās pakalpojuma cenu. Malkas apkures procesa nodrošināšanai pie esošās tehnoloģijas un saražotā siltumenerģijas apjoma nepieciešams ievērojams darbspēka un tehnikas resurss, kas sadārdzina pakalpojumu, neskatoties uz to, ka kurināmais materiāls ir salīdzinoši lēts. Esošajā situācijā izvēlētais jaunais apkures veids ir piemērotāks, energoefektīvāks, ērtāks un lētāks apkalpošanā un uzturēšanā, līdz ar to aprēķinu prognozes liecina, ka siltumenerģijas tarifi nepieaugs. Šī gada oktobrī – līdz gāzes apkures katlu uzstādīšanai – siltumenerģijas pakalpojums tiks nodrošināts līdzšinējā kārtībā, izmantojot malkas apkures iekārtas. Šī gada augustā Līgatnes novada domes sēdē apstiprinātie siltumenerģijas tarifi nodrošina pakalpojuma sniegšanu, un tos nav plānots grozīt līdz nākamajai apkures sezonai, ja vien neradīsies pēkšņas energoresursu cenu svārstības 10% robežās vai ekstrēmi laika apstākļi.

Izsludināts iepirkums „Kancelejas preču piegāde Līgatnes novada domes un tās iestāžu vajadzībām”.

No 7. septembra saīsināts Līgatnes pārceltnes darba laiks. Šobrīd pārceltnes strādā no 8.00 līdz 18.00.

Atvainojamies novada iedzīvotājiem par atsevišķu pašvaldības ceļu ar grants segumu tehnisko stāvokli pēc 4. septembrī veiktās greiderēšanas. Ir sastādīti atbilstoši akti par nekvalitatīvi veikta darba fakta konstatāciju – veiktais „pakalpojums” netiks apmaksāts. Izskatām iespējas slēgt pakalpojuma līgumu ar citu darbu veicēju. Diemžēl noteiktais iepirkumu process un tā regulējums reizēm noved pie lēta „grābekļa”, kas lieki tērē pašvaldības administratīvo resursu un būtiski ietekmē novada iedzīvotāju komfortu. Aktīvi meklējam labākos risinājumus situācijas normalizēšanai.

Egils Kurpnieks,
Līgatnes novada domes
izpilddirektors

2015. gada 27. augusta sēdē Līgatnes novada dome apstiprināja šādus SIA „Līgatnes komunālserviss” iesniegtos siltumenerģijas tarifus:

Līgatnes novada domes kapitālsabiedrības SIA „Līgatnes komunālserviss”, reģistrācijas Nr.LV54103099071, klientiem:

1. Noteikt mēneša apkures tarifu pašvaldības centralizētajai siltumapgādei Augšlīgatnes dzīvojamā mikrorajonā 2015./2016. gada apkures sezonā (no 01.10.2015. līdz 30.09.2016.):

1.1. **Sezonas tarifs** (ja patērētājs maksā apkures sezonā no 01.10.2015. līdz 30.04.2016.) **EUR/m² 1,64 + PVN**

1.2. **Dalītais tarifs**
EUR/m² 0,95 + PVN

1.3. **EUR/mWh 51,18 + PVN**

2. Noteikt karstā ūdens tarifu pašvaldības centralizētajai siltumapgādei Augšlīgatnes dzīvojamā mikrorajonā 2015./2016. gada apkures sezonā (no

01.10.2015. līdz 30.09.2016.):

2.1. Karstā ūdens uzsildīšanas maksa patērētājiem ar skaitītāju **EUR/m³ 2,73 + PVN**

2.2. Patērētāji, kuriem nav uzstādīts karstā ūdens skaitītājs, maksā par karstā ūdens patēriņu pēc 2.1. punktā noteiktā tarifa, sedzot starpību starp mājas kopējo patēriņu un dzīvokļos uzstādīto karstā ūdens patēriņa rādītājiem atbilstoši dzīvokļa īpašumā dzīvojošo personu skaitam.

3. Tarifs stājas spēkā ar 2015. gada 1. oktobri.

Līgatnes novada domes kapitālsabiedrības SIA „Līgatnes komunālserviss”, reģistrācijas Nr.LV54103099071, klientiem:

1. Noteikt mēneša apkures tarifu paš-

valdības centralizētajai siltumapgādei Gaujasmalas dzīvojamā mikrorajonā 2015./2016. gada apkures sezonā (no 01.10.2015. līdz 30.09.2016.):

1.1. **Sezonas tarifs** (ja patērētājs maksā apkures sezonā no 01.10.2015 līdz 30.04.2016.) **EUR/m² 1,55 + PVN**

1.2. **Dalītais tarifs**
EUR/m² 0,91 + PVN

1.3. **EUR/mWh 58,96 + PVN**

2. Noteikt karstā ūdens tarifu pašvaldības centralizētajai siltumapgādei Gaujasmalas dzīvojamā mikrorajonā 2015./2016. gada apkures sezonā (no 01.10.2015. līdz 30.09.2016.):

2.1. Karstā ūdens uzsildīšanas maksa patērētājiem ar skaitītāju **EUR/m³ 8,87 + PVN**

2.2. Patērētāji, kuriem nav uzstādīts kar-

stā ūdens skaitītājs, maksā par karstā ūdens patēriņu pēc 2.1. punktā noteiktā tarifa, sedzot starpību starp mājas kopējo patēriņu un dzīvokļos uzstādīto karstā ūdens patēriņa rādītājiem atbilstoši dzīvokļa īpašumā dzīvojošo personu skaitam.

3. Tarifs stājas spēkā ar 2015. gada 1. oktobri.

Līgatnes novada domes kapitālsabiedrības SIA „Līgatnes komunālserviss”, reģistrācijas Nr.LV54103099071, klientiem – Skaļupēs, Līgatnes pagastā, Līgatnes novadā, 2015./2016. gada apkures sezonā (no 01.10.2015. līdz 30.09.2016.) **EUR/1mWh 66,87 + PVN.**

Tarifs stājas spēkā ar 2015. gada 1. oktobri.

Izsole

Līgatnes novada pašvaldība pārdod atklātā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli automašīnas RENAULT MASTER ar nosacīto cenu – 900,00 EUR (t.sk. PVN) un PEUGEOT 206 ar nosacīto cenu – 1200,00 EUR (t.sk. PVN).

Automašīnu izsole notiks 2015. gada 7. oktobrī plkst. 10.30 Līgatnes novada Līgatnes pagasta pārvaldes telpās Nītaures ielā 6, Augšlīgatnē, Līgatnes pagastā, Līgatnes novadā.

Dalībnieku reģistrācija pie sekretāres Nītaures ielā 6, Augšlīgatnē, Lī-

gatnes pagastā, Līgatnes novadā, darbdienās līdz 2015. gada 7. oktobrim plkst. 10.15.

Nodrošinājuma nauda 10% apmērā no nosacītās cenas jāiemaksā līdz reģistrācijai izsolei.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Līgatnes novada domē un pašvaldības mājaslapā www.ligatne.lv. Tālrunis uzziņām 29181845. Organizēta automašīnu apskate 30. septembrī plkst. 10.00, kontakttālrunis 22005965.

2015. gada 27. augusta domes sēdes lēmumi

2015. gada 27. augusta domes sēdē tika izskatīti 26 darba kārtības punkti. Būtiskākie no domes pieņemtajiem lēmumiem:

1. Dome apstiprināja Līgatnes novada pašvaldības Medību koordinācijas komisijas nolikumu.
2. Apstiprināja Līgatnes novada pašvaldības Kustamās un nekustamās mantas izsoles un atsavināšanas komisijas nolikumu.
3. Nolēma papildus saistošajos noteikumos noteiktajam izmaksāt pabalstu mācību piederumu iegādei 40 EUR apmērā par katru bērnu, kurš mācās Līgatnes novada vidusskolā: 1) daudz bērnu ģimenēm; 2) trūcīgām ģimenēm; 3) uzsākot mācības 1. klasē.
4. Ar 1. septembri piemērota komisijas maksas atlaide vecuma pensionāriem un redzes invalīdiem par skaidras naudas

maksājumiem domes kasēs, nosakot maksu 0,45 EUR par katra rēķina samaksu, kurš adresēts šīm personām.

5. Tika mainīti „Noteikumi par Līgatnes pārceltnes brīvbiļešu piešķiršanas kārtību”.

6. Apstiprināti siltumenerģijas apgādes tarifi laika posmam 01.10.15.–30.09.16., kuras ar lēmumu Nr. 3/2015 noteicis SIA „Līgatnes komunālserviss”:

1) Augšlīgatnē: sezonas tarifs 1,64 EUR par kv.m + PVN; dalītais tarifs 0,95 - „ - - „ - EUR/mWh 51,18 + PVN; karstā ūdens uzsildīšana 2,73 EUR par kub.m + PVN.

2) Gaujasmalā: sezonas tarifs 1,55 EUR par kv.m + PVN; dalītais tarifs 0,91 - „ - - „ -

EUR/mWh 58,96 + PVN;

karstā ūdens uzsildīšana 8,87 EUR par kub.m + PVN.

3) Skaļupēs: EUR/mWh 66,87 + PVN.

7. Par peldēšanas treniņu grupas atvēršanu Sporta centrā un līdzfinansējuma noteikšanu.

8. Apstiprināja Līgatnes novada pašvaldības 2014. gada publisko pārskatu.

9. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīdus kārtībā no 2 personām.

Domes sēdes audioieraksts publicēts domes mājas lapā. Ar sēdes protokolu var iepazīties mājas lapā un domes kancelejā. Kārtējā domes sēde notiks 24.09.2015.

Informāciju sagatavoja **Baiba Pelse**

APSTIPRINĀTS: ar Līgatnes novada domes 2015. gada 23. jūlija lēmumu
/protokols Nr.12, 3.§/

Saistošie noteikumi Nr.15/16 „Par ēdināšanas maksas atlaidēm Līgatnes novadā deklarētajiem daudz bērnu ģimeņu bērniem”

Izdoti saskaņā ar Latvijas Republikas likumu „Par pašvaldībām” 14. panta trešo daļu,
Izglītības likuma 17. panta trešās daļas 11. punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Saistošie noteikumi (turpmāk – noteikumi) nosaka kārtību, kādā piešķiramas ēdināšanas maksas atlaides Līgatnes novadā deklarētajām daudz bērnu ģimenēm par bērniem, kuri mācās Līgatnes novada vidusskolā vai apmeklē Līgatnes novada pirmsskolas izglītības iestādi un kuriem nav piešķirtas ēdināšanas maksas atlaides saskaņā ar citiem normatīvajiem aktiem.
2. Mērķis – sniegt materiālu atbalstu daudz bērnu ģimeņu bērniem, nodrošinot tiesības saņemt pilnvērtīgu uzturu Līgatnes novada vidusskolā un pirmsskolas izglītības iestādē, ievērojot regulāru ēšanas režīmu.
3. Noteikumos izmantotie termini:
 - 3.1. **Daudz bērnu ģimene** – ģimene, kurā ir 3 un vairāk bērnu (arī audžuģimenē ievietoti un aizbildnībā esoši bērni) līdz 24 gadu vecumam, ja turpina mācības pilna laika izglītības iestādē.
 - 3.2. **Ēdināšanas maksa** – maksājums par brokastīm, pusdienām, launagu.
 - 3.3. **Likumiskie pārstāvji** – daudz bērnu ģimenes izglītojamā vecāki, audžuvecāki un aizbildņi.
 - 3.4. **Izglītības iestāde** – Līgatnes novada vidusskola un Līgatnes novada pirmsskolas izglītības iestāde.
4. Ēdināšanas maksas atlaides daudz bērnu ģimeņu bērniem tiek piešķirtas, neizvērtējot ģimenes (mājsaimniecības) ienākumus un materiālo situāciju.
5. Daudz bērnu ģimeņu bērniem, kuri mācās citas pašvaldības izglītības

iestādēs, ēdināšanas maksas atlaides nepiemēro.

II. Pašvaldības brīvprātīgās iniciatīvas apmērs un organizēšanas kārtība

6. Ēdināšanas maksas atlaides daudz bērnu ģimeņu bērniem ir 50% apmērā no kopējās ēdināšanas maksas izglītības iestādē.
7. Lēmumu par ēdināšanas maksas atlaides piešķiršanu vai atteikumu piešķirt ēdināšanas maksas atlaides pieņem Līgatnes novada Sociālais dienests, pamatojoties uz bērna likumiskā pārstāvja rakstisku iesniegumu un datubāzēs pieejamo informāciju.
8. Lēmumu par ēdināšanas maksas atlaides piešķiršanu vai atteikumu piešķirt ēdināšanas maksu Sociālais dienests pieņem 10 darba dienu laikā no attiecīgā iesnieguma saņemšanas dienas.
9. Ēdināšanas maksas atlaide tiek piemērota no nākamā mēneša pirmās mācību dienas līdz kārtējā mācību gada pēdējai mācību dienai (pirmsskolas izglītības iestādē – līdz kārtējā mācību gada 31. augustam). Sākoties jaunam mācību gadam, daudz bērnu ģimene atkārtoti pieprasa ēdināšanas maksas atlaides piešķiršanu.
10. Vienas dienas ēdināšanas izmaksas izglītības iestādēs nosaka Līgatnes novada dome.
11. Piešķirtā ēdināšanas maksas atlaide tiek piemērota bērna faktiski

saņemtajam ēdināšanas pakalpojumam konkrētajā mēnesī saskaņā ar izglītības iestādes sniegtajām ziņām un Sociālā dienesta izdotu sēdes protokolu.

12. Ēdināšanas maksas piemērotā atlaide netiek izmaksāta bērna likumiskajam pārstāvim, aprēķinātā atlaides kopsūma tiek novirzīta attiecīgās ēdināšanas maksas daļējai dzēšanai.
 13. Sociālais dienests veic ēdināšanas maksas atlaides saņemšanai nepieciešamo dokumentu noformēšanu un uzglabāšanu, organizē informācijas apriti ar Līgatnes novada izglītības iestādēm.
 14. Ja daudz bērnu ģimenes atbilstoši saistošajiem noteikumiem nav tiesīgas saņemt ēdināšanas maksas atlaide vai nav izpildīts kāds no šajos noteikumos minētajiem nosacījumiem, ēdināšanas maksas atlaide tiek atteikta.
- ### III. Lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība
15. Sociālā dienesta pieņemto lēmumu var apstrīdēt Līgatnes novada domē.
 16. Līgatnes novada domes pieņemto lēmumu var apstrīdēt Administratīvā procesa likuma noteiktajā kārtībā.
- ### IV. Noslēguma jautājumi
17. Noteikumi publicējami un stājas spēkā likuma „Par pašvaldībām” 45. pantā noteiktajā kārtībā.

Ainārs Šteins,
Līgatnes novada
domes priekšsēdētājs ●

Ikviens ir gaidīts

Dienas un interešu centrs „Saulspuķe”

Pilsuņu ielā 4, Līgatnes pilsētā
(tālr.29123825)
Darba laiks – darba dienās
14.00–18.00

Dienas un interešu centrs ir vieta, kur skolēni pēc skolas var interesanti pavadīt brīvo laiku – piedalīties interešu nodarbībās un spēlēt spēles. Pieaugušie var atrast sev piemērotu mūžizglītības nodarbi un piedalīties pasākumos Amatū mājā.

Pirmsskolas un skolas vecuma bērniem:

- Pirmdien (17.00–18.00) **Kokapstrāde**
- Otrdien (16.00–17.00) **Folklorā** (bērniem kopā ar vecākiem)
- Ceturtdien (16.00–17.00) **Papīra plastika**

Pieaugušajiem:

- Pirmdien – **Adīšana, tamborēšana u.c. rokdarbi**
- Trešdien – **Gleznošanas un zīmēšanas studija** (arī bērniem)
- Otrdien – **Vācu valoda**
- **Tautas lietišķās mākslas studija (aušana)**
- **Māmiņu klubs**
- **Dziedāšanas vakari**

Augšlīgatnes dienas centrs

Mākslas ielā 2,
darba laiks
15.00–19.00

Bērniem:

- Pirmdien (16.00–18.00) **Radošie darbi**

Pieaugušajiem:

- Otrdien – **Adīšana, tamborēšana u.c. rokdarbi**

Nodarbība Augšlīgatnes dienas centrā audzinātājas Antras Strazdiņas vadībā. Foto Daina Klints

NO 14.SEPTEMBRA

PIRMDIENAS, TREŠDIENAS

18.00 AEROBIKA
19.15 ABL

TURPINĀSIM SASNIEGT SAVAS VIRSOTNES!

Kontaktinformācija:
Dace, +37122028156

Arī šogad tiekamies Līgatnes novada sporta centrā!

**OTRDIENĀS,
CETURTDIENĀS**
plkst. 6.30 - 8.00

**Līgatnes
sporta centrā**

Aicinām uz JOGAS NODARBĪBĀM

Otrdienā HATHA joga - nodarbībās galvenais uzsvars tiek likts uz mugurkaula veselību. Attīsta spēku, lokanību, koncentrēšanās spējas. Nodarbības laikā līdztekus jogas pozām apguvei tiek pildīti arī elpošanas vingrinājumi. HATHA (HA-saule: THA-mēnes) tiek tulkots kā vienotība jeb savienojums. Pildot jogas pozas, apvienojot ar apzinātu elpu, koncentrējot prātu mēs atgūstam veselumu. YIN joga.

Ceturtdienā YIN joga ir pasīva nodarbība, visas pozas tiek pildītas uz grīdas un ilgstoši. YIN jogā tādā veidā iedarbojas dziļāk uz locītavām, saitēm, fascijām, saistaudiem. Saudzīgā, atvērtojošā veidā tā uzlabo un atjauno locītavu kustīgumu, atbrīvo muskuļus no spriedzes. YIN jogas praktizēšanas papildieģuvums ir miers un līdzsvars ikdienā. Ilgstoši esot pozā klausoties sajūtās, iepazīstot sevi veidojas meditācijas prasmes. Atjaunojot locītavu kustīgumu aktivizējās enerģijas plūsma caur enerģētiskajiem kanāliem(meridiāniem) un tas uzlabo visu mūsu organisma sistēmu darbību.

**Informācijas
tāl. 2860636**

Mana miļā Līgatne

13. turpinājums. Sākums – 2014. gads: LNZ, jūnijs, Nr. 6; augusts, Nr. 7; septembris, Nr. 8; oktobris, Nr. 9; novembris, Nr. 10; decembris, Nr. 11; 2015. gads: janvāris, Nr. 1; februāris, Nr. 2; marts, Nr. 3; aprīlis, Nr. 4; maijs, Nr. 5; jūnijs, Nr. 6; augusts, Nr. 7.

Andrejs Cīrulis

Skola un fabrika

Atgādināšu, ka iepriekšējā reizē es rakstīju par tematisko lappusi „Septiņi no vienas orbītas”, kas bija ievietota laikrakstā „Padomju Jaunatne” 1964. gada 12. aprīlī. Tajā bija tverti atmiņu mirkli par Ausmu Krūmiņu, Laimoni Bičuli, Andreju Gecu, Alefīnu Pilaini, Maigu Jermaloviču un Valentīnu Spoģi.

Un tagad kāds vārds jāuzraksta arī par sevi.

Kaut kad iepriekš jau biju pieminējis, ka esmu dzimis Vandzenē, bet līdz 4. klasei mācījos Talsu rajona Popervāles septiņgadīgajā skolā, kur klases audzinātāja bija Biruta Priede. To atceros bez skatīšanās piezīmēs, jo šī skolotāja tiešām bija savas profesijas etalons. Atceros, ka tolaik formas tērpi bija ne tik vien skolēniem, bet arī visām skolotājām. Tie bija melni ķitēli.

Mūsu skolotājas ķitēlis bija no spoža atlasa auduma, un ar to mūsu klase lepojās, it kā tas būtu visu mūsu kopējais nopelns. Starp citu, skolotāja Biruta Priede pārsteidzošā veidā ārkārtīgi atgādināja manu vēlāko klases audzinātāju Līgatnes vidusskolā Zigrīdu Jansonī. Nedaudz jocīga sakrītība tajā apstākļi, ka, darbojoties ķīmijas laboratorijā, arī Zigrīda Jansone valkāja ķitēli. Abas šīs jaukās skolotājas prātā nāk bieži. Un ne tikai tajās reizēs, kad rakstu atmiņas laikrakstam „Līgatnes Novada Ziņas”.

No bērnu dienām cilvēkam visu mūžu nāk līdzī dzīvesziņas, kas lielā mērā veido cilvēka likteni. Tām tagad arī nedaudz pieskaršos.

Miļā piemiņā man ir vecmāmiņa Dore Bekmane, kuras Bībeli, kas bija izdota 1895. gadā, esmu restaurējis kā dārgu piemiņu un saudzīgi glabāju. Tieši vecmāmiņa mani – tolaik mazu bērnu – katrā ciemošanās reizē mudināja lasīt grāmatas. Mamma un tētis, kas atdusas Palmales kapos, savukārt skubināja mācīties skolā un

visādi atbalstīja. Lielajiem brāļiem, kam skolas laiks bija kara gados, no izglītošanās grūtās dzīves dēļ nekas prātīgs nesanāca. Nu tad man bija jācenšas.

Cik vien sevi atceros, man jau no bērna kājas bija gribējies būt par žurnālistu vai teātra režisoru. No avīzēm graizīju rakstus, ar tolaik brūno papīra līmi veidoju pats savas sienas avīzes, jo tādas biju redzējis sovhoza kantorī. Starp citu, padomju iekārta bija kā apsēsta ar sienas avīzēm – tām vajadzēja būt itin visur. Bieži vien nelaimīgi sabiedriskie aktīvisti izlīdzējās, pārrakstot saturā neko neizsakošas, toties propagandiskā ziņā skaļas frāzes no lielo laikrakstu ievadrakstiem, pašās beigās uzmodot kaut kādu teikumiņu par vietējo dzīvi.

Toties savas režijas prasmes attīstīju, veidojot rotaļu teātra maketus ar aizvelkamiem priekšskariem, paceļāmām kulisēm un cilvēku figūrām.

Un tāpēc bērniībā es ar milzīgu interesi lasīju daudzu simtu lappušu biezo grāmatu par pasaulslaveno krievu režisoru Konstantīnu Staņislavski un viņa izcilo teātra reformu, kas mainīja uzskatus par teātri un aktiera lomu visā pasaulē. Starp citu, Staņislavska sistēmu nereti kritizē, nemaz nezina, kas tā tāda ir. Reizēm patiesi ģeniālas lietas ir vienkāršas. Arī šoreiz. Staņislavska sistēmas galvenais princips – aktierim ir tā jāieļūtas lomā, lai viņš spētu „izdzīvot” savu varoni.

Pie teātra padarīšanām man nācās atgriezties daudzkārt, bet spilgti mirkli bija Līgatnes papīrfabrikas kluba drāmas ansamblī pie visu dievinātās režisores Margaritas Mežances. Par šo tēmu vēl rakstīšu pēc dažiem turpinājumiem.

Milzīgu iespaidu Lubezerē uz mani atstāja arī skaļrunis jeb, kā toreiz teica, *gromkogovoriķeļs* pie muižas ēkas,

kur bija izvietojies sovhoza kantoris. Mazam bērnam bija grūti saprast – kā tas tā var būt, ka tālu prom, Maskavā, viens dusmīgs onkulis nikni runā, bet te, laukos, skan pa visu Lubezeri. Par tās ierīces gudrību izbrīnā galvu grozīja arī vietējās sovhoznieces.

Un ar to *gromkogovoriķeļu* man saistās spilgtas atmiņas par Staļina bērēm 1953. gada 9. marta rītā. Es uz Staļina nomiršanas mītiņotājiem un raudātājiem, kas bija greznojušies ar mākslīgajām puķēm, varēju noraudzīties no liela gabala, tupot uz milzīga akmens. Sešgadīgam bērnam tik nopietnā padarīšanā nav ko jaukties. Visi sērotāji bija sapulcējušies zem Staļina portreta un dārdošā skaļruņa.

Smieklīgi sanāca, ka Lubezeres vietējais dumiķītis Griša, kas pat lāgā runāt nemācēja un tikai iedēja un kas no politikas nesaprata itin nekā, diženā proletariāta vadoņa bērū brīdī garām sovhoza kantorim nejauši veda kūtsmēslu kravu. Armijnieciski ģērbtie direktors un zampoļits (direktora vietnieks politiskās audzināšanas darbā) ar skaļu lamāšanos krievu valodā bruka Grišam virsū. Nabadziņš pēc ilga laika ar lielām mokām saprata, ka viņam smagie un spalgi čikstošie zirga rati jāgriež atpakaļ. Viņš to darīja tik pakalpiģi un tik radikāli, ka kūtsmēslu vezums pavisam prozaiski apgājās. Galvenās ielas vidū nu rēgojās milzīga kaudze, un dzestrajā gaisā labi tālu bija saskatāmi virmojošie garaiņi. Kamēr tas skaļais trādirīdis notika, Staļins jau bija ienests tālās Maskavas mauzolejā, un Lubezeres bērīnieki ar visām savām papīra puķēm varēja izklist. Daudzi sajūtās tādi kā apmulloti. Toties pēc daudziem, daudziem gadiem sapratu, ka Griša bija ielicis visnegatīvāko atzīmi asiņainā un nežēlīgā tirāna mūžam.

Gromkogovoriķeļiem bija milzīga nozīme cilvēku informēšanā tāpēc, ka īstos radioaparātus tolaik varēja nopirkt ļoti retas ģimenes. Vispārējais trūkums un nabadzība neļāva.

Un šis skaļruņu brīnums tika tirāžēts ļoti straujās tempos. Pagājušā gadsimta piecdesmito gadu vidū itin visos pilsētu dzīvokļos un arī attālās lauku mājās tika ievilkta radiotranslācijas līnijas, kas darbojās līdz pat 2012. gadam. Mēs, bērni, bijām ievērojuši vienu interesantu lietu. Elektrībai bija vieni stabi, bet telefoniem – citi. Un radiotranslācijas vadus centās kombinēt zem elektrības vadiem. Ja telefonu un radio vadi bija tuvās paralēlēs, sarunu kvalitāte būtiski pasliktinājās – radio fons bija tik skaļš, ka telefona sarunas traucēja. Man ļoti patika radiotranslācijas sistēma kā lietotājam, es pie tās biju pieradis, un vēl tagad mājās virtuvē pie sienas kā miļa piemiņa no veciem laikiem palicis piestiprināts trīsprogrammu reproduktors „Паздан 205”, kaut gan tas nestrādā jau trešo gadu.

Maksa par radiotranslācijas lietošanu bija smieklīgi maza, lēti bija arī paši aparāti. Vēlāk tapa saprotams, kāpēc varas iestādes tik ļoti sekoja tam, lai reproduktori būtu pilnīgi visur – visās organizācijās, iestādēs, skolās un dzīves vietās – un lai tie nevainojami darbotos.

Atbilde pavisam vienkārša: tā bija civilās aizsardzības sistēmas sastāv-

Līgatnes papīrfabrikas papīršķiroš

daļa. Tāda pati kā, piemēram, atombumbu patvertne Līgatnes vidusskolas pagrabā tieši zem pašas skolas ēkas. Patvertnē bija garderobes, un no turienes varēja doties uz sporta zāli. Es gan tur ilgus gadus neesmu bijis, bet esmu pilnīgā pārliecībā, ka vismaz masīvās dzelzs durvis ir lietošanas kārtībā arī tagad. Diez vai kāds metāllūzņu zaglis būtu uzdrošinājies tās iekārot.

Padomju varas gados Līgatnes vidusskolas pagrabā atombumbu patvertnē bija gāzmaskas pietiekamā vairumā, nestuves un vēl visādas citādas šim nolūkam derīgas mantas. Un vēl tur bija arī radiotranslācijas sistēma, kas darbotos pat tad, ja sliktie amerikāņi varenajā PSRS nomestu atombumbu un pārtrauktu darboties radioviļņi. Radioaparāti un televizori tad vairs nefunkcionētu, bet radiotranslācijas sistēma spētu strādāt. Arī tie, kas būtu paglābušies atombumbu patvertnē, saņemtu instrukcijas, rīkojumus un padomus. Pats par sevi saprotams, ka par mobilajiem tālruniem tolaik nerakstīja pat visradošākie zinātniskās fantastikas romānu autori.

Līgatnes vidusskolā radiotranslācijas sistēma arī ikdienā bija lietošanas kārtībā, visās klasēs reproduktori bija pieslēgti vietējam radiomezgliam.

Tas bija iekārtots fizikas kabineta sagatavotavā – otrajā stāvā nākamajās durvīs aiz skolotāju istabas. Radiomezglis aizņēma nepilnus divus kvadrātmetrus, bet dziļumā, aiz otrajām durvīm, bija fizikas skolotāja Ojāra Pakalna valstība.

Kā jau iepriekšpieminētajā rakstā „Septiņi no vienas orbītas” tika aprakstīts, skolā mani uzreiz ievēlēja par komjaunatnes komitejas sekretāru.

Man tas bija grandiozs sasniegums, jo šīs vēlēšanas izskatījās kā netipiskas padomju laikam – tās bija demokrātiskas. Ko skolēni it kā gribēja, to ievēlēja. Lai gan... padomju laikā nekad un nekur neko neievēlēja, ja tas iepriekš nebūtu saskaņots ar priekšniecību. Vienīgi šinī gadījumā tas sanāca ļoti dabiski. To jau es pēc laba

Andreja Cīruļa vecāku kapavieta Palmales kapsētā

Foto: Andrejs Cīrulis

PSRS un Kubas draudzības mītiņš

Sienas ceha skats 20. gs. 60. gados

Radiotranslācijas reproduktors „Razdan 205”

laika sapratu.

Bet tas īstais kniņš ir vienā citā apstākļi, ko pirms kāda laika jau biju aprakstījis.

No sendienām bija iegājies, ka tikai papīrfabrikas ciematā paaudžu paaudzēs dzīvojošie ir īstie līgatnieši. Visi pārējie – tādi otršķirīgi. Bet tādi no Ķempjiem, kā es, nekur nedeklarētajā līgatniešu kastu sistēmā bija uz viszemākā līmeņa. Uz tādiem katrs kārtīgs līgatnietis – vismaz domās – noraudzījās no augšas ar iecietīgu augstprātību.

Un tāpēc mana ievēlēšana par vidusskolas sekretāru bija kaut kas neparasts, negaidīts, neiedomājams.

Mums tur, tai komjaunatnes komitejā, bija viskautkādi sektori – sekmju, sporta, pašdarbības, sienas avīzes un vēl citi. Nekur nav pierakstīts, bet tā atcerēties nevaru.

Neatceras arī skolotājs Andris Čakars (tagad Birze), kuru skolas administrācija bija norīkojusi par komjauniešu pieskatītāju un ar kuru man nemitīgi nācās sadarboties.

Kā skolas pārstāvim man nācās braukt arī uz komjaunatnes Siguldas rajona komitejas plēnumiem un pāris reizi pat uzstāties. Un tur es pieļāvu savu pirmo nopietno politisko kļūdu – uzstājoties plēnumā, kritizēju kukurūzas ieviešanu. Zemniekiem tas tiešām bija vispārējs posts – āboliņu

piespieda izart, bet tā vietā iesētā kukurūza nosala un ražas nebija nekādas.

Es savā laucinieckajā naivumā par šīm bēdu lietām plēnuma dalībniekiem tā labi sirsnīgi izstāstīju. Daudzi, kas bija tikpat vientiesīgi kā es, dedzīgi aplaudēja. Toties prezidijā sēdošajiem bija tādas sejas, it kā viņi nupat piespiedu kārtā lielos daudzumos būtu ēduši skābus augļus. Tur bija arī Leonards Bartkevičs, kas pēc pāris gadiem tika ievēlēts par Latvijas komjaunatnes Centrālkomitejas pirmo sekretāru un vēl pēc daudziem gadiem tika iecelts par Latvijas PSR Valsts televīzijas un radiodaiļumu komitejas priekšsēdētāju. (Viņš man tad bija priekšnieks, jo tajos gados es jau strādāju par Latvijas Radio Lauksaimniecības nodaļas vadītāju.)

Manas runas laikā biedrs Bartkevičs izskatījās ārkārtīgi nogarļojies un manām revolucionārajām idejām nepievērsa nekādu uzmanību. Viņa skatiens bezmērķīgi klīda pa zāli, aplūkojot visādus niekus. Es pie sevis spriedu, ka augstā amatpersona par kukurūzas jautājumu laikam neko daudz nezina, ja jau tik klaja vienaldzība.

Bet starpbrīdī viena rajona komitejas darbiniece mani pasauca nostāk un gan bargi, gan mātīši izskaidroja, ka esot arī tādas lietas, par kurām

runāt vajagot vai nu tikai labu, vai neko. Kukurūza šajā sfērā ietilpa. Par kukurūzas izsalšanu, iznīkšanu un iearšanu zemē nedrīkstēja bilst ne pušplēsta vārda. Laikam jau no rajona komitejas uz skolu bija zvanijuši, jo nākamajās dienās direktors Laimonis Rācenājs uz mani skatījās aizdomīgi cieši, tā arī nevienu vārdu nepasakot.

(Iekavās gribu pateikt vienu neparastu lietu, ko nupat nejausi atklāju – izrādās, ka „kukurūzu” angļu valodā sauca „maize”! Kukurūzas popularizācijas gados tas ne prātā nebija ienācis! Nez, vai valodniekiem kaut kas par to nebūtu sakāms?)

Vēl viena politiska kļūda man gadījās 1962. gada 27. oktobrī, kad skolā notika liels mītiņš, kas bija veltīts Kubas krīzei. No laika atstarpes tikai redzams, cik maz mūs šķīra no vispasaules kodolkara. Ja konfrontācija turpinātos vēl kaut dažas dienas, grūti iedomāties, vai mēs – cilvēce – vispār dzīvotu. Un, ja dzīvotu, tad – kā?

ASV, izmantojot to, ka Turcija ir NATO dalībniece, tur izvietoja kodolieročus, kas spēja sasniegt Maskavu. Savukārt PSRS slepeni īstenoja operāciju „Anadira”, kuras laikā Kubā, kam tajā laikā deva poētisko nosaukumu „Brīvības sala”, slepeni nogādāja 36 vidēja darbības rādiusa (līdz 2750 km) raķetes ar 24 starta iekārtām un 24 vidēji tāla darbības rādiusa (līdz 5500 km) raķetes ar 16 starta iekārtām. Tika piegādāts daudz bruņojuma, pārtikas, kā arī karaspēks. To visu bija paredzēts jūtami paplašināt.

1962. gadā, pārlidojot Kubu, amerikāņu izlūklidmašīna U-2 pamanīja kubiešu spēkiem neraksturīgas raķetes. Šīs ziņas sacēla kājās visu ASV militāro un politisko vadību, jo izrādījās, ka, nevienam nezinot, PSRS un Kubas revolucionārais režīms sākuši Kubā izvietot kodolraķetes. Tā sākās Kubas raķešu krīze, konflikts, kas teju aizrāva pasauli kodolkara nebūtībā.

Oficiālais krīzes sākuma datums bija 1962. gada 14. oktobris, un tad sākās milzīga propagandas histērija – padomju cilvēki burtiski tika apstulbināti. Visur notika plaši masu mītiņi, kuros tos amerikāņu imperiālistus ļoti sirsnīgi lamāja.

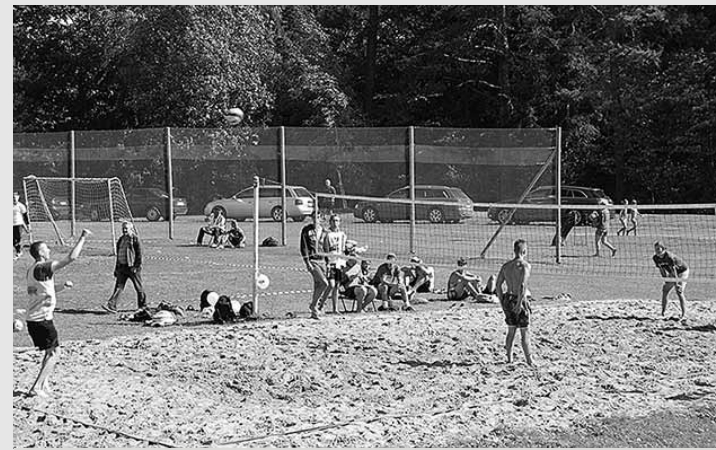
Papīrfabrikā mītiņš notika papīršķīrotavas lielajā zālē, kur sapulcējās itin visi, kas tieši nebija iesaistīti nepārtrauktajā papīrražošanas procesā un varēja atļauties pamītiņot. Tajā runāja J.Gustsons, F.Kiāke, M.Pētersons, V.Guzaitis un I.Pavlučenkovs.

Piemēram, Felikss Kiāke teica: „Amerikāņi nebaidās vis no PSRS ieročiem, bet gan no drosmīgās Kubas tautas, kas pierādījusi, ka bez kapitālistiem var iztik! Es paceļu protesta balsi: rokas nost no varonīgās Kubas, imperiālisti!”

Visi citi runāja arī tāpat, jo tieši tā bija jārunā obligāti.

Tāds emocionāls mītiņš notika arī Līgatnes vidusskolas otrā stāva gaitenī. Mītiņā uzstājās gan direktors Laimonis Rācenājs, gan vēl pāris skolotāju un kādi trīs skolēni. Tajā skaitā arī es – kā jau komjauniešu līderis. Tā kā tos sliktos amerikāņu imperiālistus vajadzēja nosodīt, es arī to darīju, izsakot tādu domu, ka amerikāņi nemaz tā nedrīkstētu draudēt Padomju

2015. gada Līgatnes novada vasaras Sporta svētki

Sporta diena. Foto: Viesturs Dumpis

Augusta pēdējā sestdienā, 29. augustā, Līgatnē norisinājās novada ikgadējie vasaras Sporta svētki.

Šogad Sporta svētkos katram iedzīvotājam bija iespēja pierādīt savu varēšanu, izturību, veiklību, arī meistarību un atjautību visdažādākajos sporta veidos.

Kā ierasts, svētkos bija volejbola turnīrs, kur pieteicās maksimālais komandu skaits, un tādēļ spēles tika aizvadītas pa diviem novada volejbola laukumiem. Volejbola turnīra nosaukums šogad bija īpaši izcelts – „Latvijas maiznieka volejbola turnīrs”. Pirmo vietu ieguva Līgatnes/Cēsu apvienotā komanda, aiz sevis atstājot Līgatnes/Vecpiebalgas pāri un titulēto volejbola speciālistu un profesionāli Ralfu Ozoliņu ar Kasparu Moijlo.

Nevieni sporta svētki nav iedomājami bez sporta spēļu karaļa – Futbola. Futbola turnīrā sacensības notika divās vecuma grupās: jaunieši un pieaugušie. Pieteicās 10 komandas. Cīņa bija spraiga un aizraujoša. Lai noteiktu uzvarētājus, finālspele nācās veikt pēcspēles soda sitienus. 1. vietu izcīnīja „Brāļu Zvejnieku komanda”, aiz sevis atstājot jaunos censoņus un Līgatnes sporta svētku aizsācējus – komandu „ZENIT”.

Kā jaunums šogad tika piedāvāts regbija un tā paveids tagregbija. Komandu skaits pirmajam turnīram Līgatnē apsveicams – 6 komandas. Par galvastesu pārāka par citām komandām izrādījās Jaunpiebalgas komanda, aiz sevis atstājot vietējos regbistus.

Paralēli sporta spēlēm tikai aizvadīti zolītes un dambretes turnīri, tradicionālā zābaku mešana, šautriņu mešana, roku laušanās, spēkavīru disciplīnas, un ar Pētera Līdera atbalstu tika pilnveidota meistarība makšķerēšanā.

Prieks bija redzēt jaunievedumu „Ulmaņlaiku stafete”, kur komandā bija jābūt bērnam un vienam pieaugušajam.

Liels paldies par atbalstu Līgatnes novada domei un priekšsēdētājam Aināram Šteinam, a/s „Latvijas maiznieks”, uzņēmumam „Laureta candles”, SIA „Līgatnes komunālserviss”, PA „Līgatnes kultūras un tūrisma centrs”, Pēterim Līderim, Gunaram Šķeļem un citiem labvēļiem.

Uz tikšanos 2016. gada Līgatnes novada vasaras Sporta svētkos!

Viesturs Dumpis,
Līgatnes novada
Sporta centra vadītājs ●

Savienībai pat tad, ja PSRS raķetes Kubā patiešām atrastos.

Pēc mītiņa saņēmu vairākus pamatīgus brāzienus – kā gan es tā esot varējis runāt, ja avīzes, radio un televīzija diendienā stāstīja, ka nekādas PSRS raķetes „Brīvības salā” Kubā vispār neesot. Pats Ņikita Sergejevičs Hruščovs to daudzkārt bija noliedzis.

No tālākām nepatikšanām mani izglāba providence, kas piespieda Hruščovu atzīties, ka raķetes Kubā tomēr esot gan un ka tās tikšot aizvāktas.

Tas notika svētdien, 28. oktobrī. Visa pasaule atviegloti uzelpoja.

Kad pēc gada ASV prezidents Džons Kenedijs atentātā tika nogalināts, sēras visā Padomju Savienībā bija neaptverami plašas – radio un televīzija vairākas dienas raidīja skumju mūziku un atkal daudzviet notika sēru mītiņi. Rādīja arī reportāžu no bērēm, kas vienīgi tika pārtraukta mirklī, kad PSRS valdības delegācijas

vadītājs Aleksejs Kosigins lūgšanas laikā, tāpat kā citu valstu vadītāji, no metās uz ceļiem. Padomju cilvēkiem tāds skats bija kaitīgs.

Tikai pēc daudziem gadiem no kāda bijušā partijas Siguldas rajona komitejas darbinieka, kura uzvārdu es nepieņēmu, uzzināju, ka savā neapdomībā tolaik ļoti smagi biju apdraudējis vidusskolas direktoru Laimoni Rācenāju un partijas pirmorganizācijas sekretāru.

Rajona komitejā bijusi sasaukta īpaša apspriede, kuras rezultātā bija uzdots sagatavot lēmuma projektu par nopietnu sodu mūsu skolas direktoram par politiskas tuvedzības pieļaušanu.

Hruščova atzīšanās par atomieroču esamību Kubā mūs izglāba, lēmuma projekts tika saplēsts sīki smalkās druskās, un to neviens un nekur vairs nepiemēnēja.

Turpinājums sekos

Ieskats Līgatnes baptistu draudze

Ap 1877. vai 1878. gadu paltmaliete Kristīne Švare (Švarc) sāka apmeklēt kādu draudzi Rīgā. Viņa lūdza dažus šīs draudzes locekļus apmeklēt arī Paltmali (šobrīd Līgatne) un sludināt Dieva vārdu, tādējādi jau 1878. gadā Rīgā tika kristīti pirmie paltmalieši – tie bijuši hernhūtieši jeb „brāļu draudzes” piederīgie – Ansis Andermanis, Andrejs Kļaviņš un viņu laulātās draudzenes.

1881. gadā tika dibināta Paltmales baptistu draudze.

1891. gadā tika nodibināta Evaņģēliskā misionāre, kas līdz pat 1905. gadam izsūtīja misionārus Latvijā, Krievijā, Brazīlijā, Palestīnā un finansiāli atbalstīja misionārus Indijā, Kamerūnā un citur. Šajā biedrībā darbojās Jānis Inķis, Aleksandrs Kļaviņš un Emīlija Kancberga (prec. Andermane). Emīlija Andermane aktīvi kalpoja svētdienas skolās un jaunavu biedrībās, ieguldīja savu artavu māsu pulciņu attīstībā – uzdevumu klāsts bijis visai plašs: kristīgās stājas veidošana, rūpes par dzīves likstu piemeklētājiem, misionāru darbs, svētdienas skolas, diakonija, bāreņu aprūpe un vēl citas darba iespējas. Vēlāk misionāru darbinieki bija arī citi. Viens no tiem – K. Andermanis – devās uz Palestīnu no 1896. līdz 1897. gadam (viņu arī uzskata par pirmo latviešu baptistu misionāru, strādājis starp krievu svētceļniekiem un imigrantiem).

Lai Dieva vārda skaidrošana turpinātos, 1906. gadā tika dibināta Vidzemes misionāre, ar kuras palīdzību tika rīkoti regulāri Bībeles kursi Vidzemē, arī Paltmales draudzē. Šie kursi notika 1908., 1909. un 1912. gadā.

Paltmalieši bija pirmie, kas nesa evaņģēlija vēsti par Jēzu Vidzemes apkārtnē. Ir vērts pieminēt pulksteņmeistaru Kārli Odiņu, kurš gan draudzei nav piederējis, bet ilgu laiku nodzīvojis „Skudrukalna” mājās, bet pēc 1905. gada revolūcijas sludinājis evaņģēliju kopā ar darba un domubiedriem, tādējādi daudzās vietās atvērās durvis dievvārdu saulpēcēm. Dzemēl jau 1906. gadā viņš

nomira, un Odiņa sātko darbu turpināja Rūdolfs Andermans, „Mutītes” saimnieka dēls un citi.

Ļoti ilgu laiku Paltmale un Smiltene bija vienīgās vietas, kur atradās baptistu draudzes. Tomēr darbs Vidzemē nebija veltīgs, radās vairāki ticīgo pulciņi, kas ar laiku pārtapa draudzēs – Apekalnā, Cēsīs, Gatar-tā, Līderē, Limbažos, Saikavā, Velēnā un citur.

Paltmales draudzes vadība un satikšanās vietas bieži vien mainījās. Satikšanās vieta bija arī Paltmales „Kīgaros”, un pirmais priekšnieks bija Aleksandrs Kļaviņš, vēlāk draudzes vadību pārņēma Kārlis Andermanis, bet sludinātājs bija Jānis Augstroze. Ilgāku laiku draudze atradās arī „Mutīšu” mājā saimnieka Jura Andermaņa vadībā, kurš bija arī sludinātājs Cēsu draudzē. Vēlāk draudze sanāca Līgates miesta Jannau namā. Tiek minētas arī „Skudrukalna” mājas, kur ik svētdienu ieradās mazās baptistu draudzītes locekļi. Ļoti ilgu laiku draudzes vecājs bija Jānis Buivits no Ķempju pagasta „Kalnēnu” mājām. Vēlāk draudze pulcējās „Rozītes” mājā un Paltmales muižā – miertiesnesim Pinkuļa kungam piederošajā namā, kur sludināja Juris Andermanis no „Skudrukalna” mājām. 1929. gadā Pauls Pelčers (dzīvoja Rīgā) kļuva par draudzes sludinātāju. Par draudzes priekšnieku turpināja darboties ilg-gadējais draudzes vecājs J. Buivids. 1935. gadā draudze ar aptuveni 30 draudzes locekļiem pārgāja uz „Baltāju” mājām, kur mitinājās līdz 1941. gada beigām. Visu šo laiku draudzi apkopis Jānis Jansons.

Paltmalieši devušies dzīvot arī uz Brazīliju. 1900. gadā pēc divu mēnešu ceļojuma Rionovu sasniedza baptistu sludinātājs Aleksandrs Kļaviņš, mazliet vēlāk uz Brazīliju aizceļoja baptistu sludinātāja Kārļa Andermaņa ģimene – meitai Lidijai Andermanei-Kārklis bija vien 5 gadi, sieva Emīlija (dzimusi Kancberga) un tēvs Ansis Andermanis. Lielu vērību kolonisti veltīja garīgās dzīves kopšanai. Jau 1892. gadā tika dibināta Rionovas latviešu baptistu draudze,

Rionovas jaunieši 20. gs. 20. gados.
No kreisās puses: Pauls Aleksandrs Kļaviņš, Zelma Kļaviņa,
Lidija Andermane un Emīls Andermanis

kurā bija 75 pieaugušie un svētdienas skola. Tā kā sākumā dzīve bija materiāli ierobežota, svarīgi bija at-rast mācītāju, kurš vienlaikus spētu pildīt arī skolotāja pienākumus. Skolu varēja atvērt tikai 1900. gadā. Pirmie skolotāji nāca no Latvijas – Vilis Butlers, Aleksandrs Kļaviņš, vēlāk K. Andermanis. Savā laikā Rionovas skola tika atzīta par labāko ārzemnieku koloniju skolu visā pavalstī. Rionova kā latviešu kolonija pastāvēja vēl ilgi. Tikai 1969. gadā tika likvidēta latviešu draudze.

Paltmales draudzes locekļu skaits no sākuma bijis liels – pat līdz 70 cilvēku. Vēlāk jau draudzes locekļu skaits sāka svārstīties no 50 līdz 30 cilvēkiem. Vienmēr aktīvi ir darbojies koris, sieviešu pulciņš, svētdienas skola, ar nelieliem pārtraukumiem arī jauniešu pulciņš. Draudze ar ziedojumiem atbalstīja arī bāreņu namu „Saulstari”. Draudzes koris un ansamblis vienmēr aktīvi piedalījies dažādos svētkos, kas norisinājušies citās draudzēs, kā arī lielos baptistu svētkos (piemēram, Latviešu baptistu 50 gadu pastāvēšanas svētkos Rīgas Latviešu biedrības nama zālē 1913. gadā) u.c. pasākumos.

Latvijas Iekšlietu ministrijas Garīgo lietu departamenta aktā ir ziņas, ka 1923. gada 9. aprīlī Paltmales draudzes pārstāvji J. Buivits un Ed. Andermans, K. Kauja Iekšlietu ministrijas Garīgo lietu departamentam lūdza apstiprināt draudzes nozares vajadzībām telpas „Līgates papīru fabrikā” tur dzīvojošo draudzes locekļu garīgai stiprināšanai un dievkalpojumiem. Fabrikas direkcija telpas piešķīra. Ar 1925. gada 16. augustu dievkalpojums „Līgates papīru fabrikā” vairs nenoturēja, jo tika dibināta Līgates baptistu draudze.

Paltmales draudzes darbā aktīvi piedalījās arī Helene Bērziņa, Kārlis un Milda Kalēji no Paltmales „Slaņiem”, sludinātāja palīgs Ernests Cīrulis no Rīgas, M. Andermane, Karlina Augstroze no Līgates „Kīgaru” mājām, Jānis Vilhelms Kalniņš (dzīvojis Līgatē, Rabata mājā), K. Stūris no Līgates „Stūrķīgarim”, A. Melngailis no Līgates papīrfabrikas, Eduards Andermanis no „Skudrukalna” mājām, Mārtiņš Bokvalds, Emma Kārklīš un daudzi citi.

Pēc 1934. gada 15. maija (Kārļa Ulmaņa apvērsuma) Paltmales draudze turpināja pastāvēt.

1937. gada 8. septembrī tika noslēgts pirkuma līgums par diviem apbūves gabaliem Nr. 194F un 198F, kopplatībā 6158 m², Līgatnes pagastā. Zeme tika paredzēta baznīcas celšanai. 1937. gada 4. novembrī no Baptistu draudžu savienības Paltmales draudzei tika izdota „Zelta grāmata” līdzekļu vākšanai baznīcas celšanai un tika savākts 3834,17 latu.

Ziedotāju sarakstā lasāmi arī Paltmales draudzes locekļu vārdi, kuri ziedoja (naudas līdzekļus) lūgšanas namam: Jansons Jānis, Andermans Eduards, Stūre Kārlis, Kārklīšs Emma, Vīgants Marta, Šteinbergs Emma, Freijs Kristīne, Melngailis Amalija, Freijs Augusts, Liepiņš Emma, Kalniņš Milda, Apinis Late, Apinis Nelija, Apinis Marta, Augstroze Karlīne, Šteinbergs Minna, Kalejs Kārlis, Ozols Karlīne, Andermans Eduards – 10 zirgu dienas un 8 kājnieku dienas, Andermans Jonatans – 4 kājnieku dienas, Apinis Marta – 6 strādnieku dienas, Apinis Nellija – 1 kājnieku diena un 1 zirga diena, Stūre Kārlis – 10 balķi, 32 zirga dienas, 10 kājnieka dienas, 1 ase malkas un akmens (izraksts no „Zelta grāmatas”).

Juris Andermanis

Līgates baptistu draudze

1925. gada 5. augustā draudzes locekļi nolēma nodibināt Līgates baptistu draudzi un lūdza Latvijas Iekšlietu ministrijas Garīgo lietu pārvaldi reģistrēt Līgates baptistu draudzi (Līgates papīru fabrikā). Par draudzes vecāju apstiprināt Juri Anša d. Andermani. Draudzes locekļu skaits svārstījies no 30 līdz 40 cilvēkiem.

1931. gadā draudzes sludinātājs bija Jūlijs Āboliņš (minēts, ka no „Skudrukalna”). 1932. gada 22. jūnijā nomira Līgates un Cēsu draudzes vecājs J. Andermanis, un 1933. gadā J. Āboliņš tika oficiāli apstiprināts sludinātāja amatā.

1933. gada 11. jūnijā tika nodibināta Siguldas baptistu draudze. Uz šo draudzi pārgāja arī Paltmales un Līgates baptistu draudžu locekļi. Vietējās draudzes sāka sarukt, tāpēc 1934. gadā Līgates draudze atkal pievienojās Paltmales draudzei. 1937. gadā Līgates baptistu draudzes darbinieks Projums Jānis un draudzes locekļi izteica vēlmi pie-

Paltmales baptistu draudzes lūgšanu nams

es vēsturē

biedroties Rīgas Atmosas baptistu draudzei, ko arī mācītājs Viljams Fetlers un Garīgo lietu pārvalde atļāva.

Draudzē aktīvi darbojās arī Projuma Marija, Projuma Zenta (Zofija), Bērziņš Kārlis, Bērziņa Hermīne Anna, Bērziņš Mārtiņš Alberts, Bērziņa Kristīne, Bērziņš Helene, Bērziņa Marija, Leikarts Jānis, Leikarte Rozalija, Zalitis Lotte, Segliņš Jānis, Eglīte Kristīne, Freiberga Elza, Lenc Liene, Lank Roze, Slīpman Karlīne, Čunkurs Anna, Apin Lotte, Apin Nellija, Nefedors Simanis, Nefedors Marianna, Nefedors Matrona un citi.

Notikumi no 1940. gada

No 1941. gada 2. marta draudzes mācītājs Jānis Jansons pēc 8 draudzē nokalpotiem gadiem atkāpās no amata, un viņa vietā tika pieņemts mācītājs Hugo Mednis no Siguldas, kas reizē apkalpoja abas draudzes.

Paltmales draudze bija sagatavojusi pietiekamu daudzumu koka, akmeņu u.c. materiālu lūgšanu nama būvei, bet tad draudzei divi piederošie gruntsgabali tika atsavināti, tāpēc 1941. gada 20. aprīlī draudze nolēma sagatavotus materiālus atdot privātpersonām par padarītajiem darbiem. Draudzes telpu līdzšinējais „Baltāju” mājas saimnieks arī draudzei telpas atteicis. Tādēļ 1943. gada 28. janvārī draudzes padome nolēma uz dievkalpojumiem sanākt Siguldas draudzes telpās Siguldā, Valdemāra ielā 1. Cik ilgi viņi tur uzturējušies – nav zināms.

Pēc 1940. gada pastāvošā valsts iekārta graujoši ietekmēja visu reliģisko dzīvi Latvijā. Tomēr padomju varas reliģiju saistošajos noteikumos bija arī likums, kur minēts, ka draudze varēja pastāvēt tikai tādā gadījumā, ja tajā bija vismaz 20 cilvēku, tādēļ 1945. gada 7. oktobrī tika dibināta Līgatnes Atmosas baptistu draudze. Draudzes locekļi, kuri parakstījās dibināšanas aktā: Kalniņš Jānis, Kalniņš Anna, Projums Marija, Melngailis Amalija, Bērziņš Helena, Lomane Nelda, Eglīte Kristīne, Freibergs Elza, Bušs Valda, Leikarts Jānis, Leikarts Rozālija, Lācis Aldona, Leilands Emma, Paegle Karlīne, Leikarts Jānis, Leikarts Lidija, Bokvalds Karlīne, Pekans Tekla, Bokvalds Mārtiņš. Pārsvārā cilvēki dzīvoja Līgates pagasta fabrikā vai „Sprinģos”, kā arī „Jaunkalnēnos” un viens cilvēks Mores pagasta „Vīlās”.

Draudzes oficiālais stāvoklis laika gaitā mainījās – Līgatnes draudze, kā Rīgas Atmosas baptistu draudzes filiāle, 1948. gada 2. maijā tika lūgta reģistrēt Līgates–Paltmales Ev.Kristīgo baptistu draudzi. Lielāko daļu locekļu veidoja Līgatnes Atmosas draudzes pārstāvji, kā arī draudzei pievienojās Paltmales draudzes pārstāvji. Projums pats uzsvēra, ka Līgates baptistu draudzē kā kopējs kalpo

no 1934. gada. Tas nozīmē, ka draudzes locekļi sanāca vienmēr, tikai dažus gadus tas notika oficiāli – kā reģistrēta draudze.

Draudzes telpas atradušās Zaķu salā pie ezera, virs pasta telpām otrajā stāvā, ar četriem logiem rīta pusē. Dievkalpojumi šajā telpā notika jau no 1934. gada.

Draudze oficiāli beidza pastāvēt 1951. gada 23. janvārī. Iemesls nav minēts. Tomēr pēc vecu draudzes locekļu liecībām draudze turpināja sanākt uz dievkalpojumiem papīrfabrikas telpās – mazajā zālītē pirts augšā. Līgatnes garīgā vadība bija Projuma rokās. Viņš gādāja, lai būtu malka, apkure, elektrība, viss, ko vien vajadzēja saimnieciskajā ziņā. Tomēr pēc kāda laika no šīs zāles atteicās.

Oficiāli cilvēki pastāvēja Inčukalna, iespējams, arī Siguldas un Cēsu draudzēs, taču garīgais darbs arī turpmāk neapsīka un sapulces notika neatļauti, neoficiāli dažādās mājās. Šeit var minēt divas vietas, kurās ilgu laiku notika svētbriži, lūgšanu sapulces, jauniešu sapulces u.c. pasākumi – Rītausmas (Kolhoznieku) ielā 10, kur tobrīd saimnieki bija Pēteris un Emma Priedes, kā arī mājā „Gaujas”. 1970. gada 12. jūlijā tika sastādīts akts par to, ka dienas laikā mājā „Gaujas”, Līgatnē, kur dzīvo Korts Oktiviāns (dzimis 1930. gadā Līgatnē, strādā Līgatnes papīrfabrikā), ir notikušas reliģiska rakstura sanāksmes no 1966. gada. Šajās sanāksmēs piedalījās ap 50 cilvēku. Tika uzlikts naudas sods – 50 rubļu. Iespējams, ir bijušas arī citas vietas, kur saimnieki atļāvuši garīga rakstura sapulces.

Arī 1984. gadā Ķempju dzimnavās pie Līgatnes notika Mateusa draudzes nometnes.

Literatūras izdošana

Ienākot Padomju Armijas karaspēkam, lielākā daļa literatūras tika iznīcināta, un jaunu izdot bija aizliegts. Līdz ar to 50. gados iespēja iepazīties ar kristīgo literatūru saruka līdz minimumam. Presē arvien biežāk parādījās mācītāju un ticīgo kompromitējoši antireliģiski raksti, no bibliotēkām tika izņemtas visas reliģiska satura grāmatas, taču ārzemēs garīgā literatūra bija nopērkama plašā klāstā, tāpēc visi, kas prata svešvalodas un kuriem vien bija iespēja pie kādas grāmatas tikt, tās tulkoja, deva pārrakstīt citiem. Sākumā pārrakstīšana notika galvenokārt ar roku, bet ar laiku pārgāja uz rakstāmašīnām.

Okupēto zemju pagrīdes baznīcas tipogrāfiju darbu koordinēja Latvijas ticīgie. Galvenais bija Elmārs Sīlis (1917–1998) – organizators, koordinatoris un reizē arī sagādnieks.

Lai nepazītu rakstītāju, no padomju grāmatām tika izgriezti un pēc tam, veidojot jaunus, pavisam citādus vārdus, atkal līmēti kopā

burti. Parādotes pirmajām pagrīdes tipogrāfijām, blakus Bībelēm tika iespēstas arī dziesmu grāmatas. Sākumā tika kopēts ar koppelīru, vēlāk želatīna un glicerīna tehnikā. Tekstu kopēšanā izmantoja arī lito-grāfiju t.s. baltā akmens izpildījumā. Viena no izplatītākajām bija sietspiedes tehnika, izmantojot zīda vai cita laba tīkliņveida materiālu. Šim nolūkam domātu zīdu krievu māksas iemanījās ievest Latvijā, šujot apakšsvārkus, kurus vēlāk izārdīja nopietnākiem mērķiem. Ļoti populāra bija arī kopēšana ar gaismas jutīgo papīru. Vēl arvien grāmatas pārrakstīja rokrakstā vai mašīnrakstā. Par labāko papīru iespiedmašīnā atzina Juglas rakstāmpapīru. pagrīdes tipogrāfiju darba sākumā papīra iegāde neradīja problēmas. Kad pagrīdē iespēstie raksti un garīgā literatūra pamazām sāka iznākt arvien plašākos un kvalitatīvākos apjomos, VDK aktivizēja savu pretdarbību – uzlika Juglas papīra pārdošanas daudzuma ierobežojumu, tika novēroti vairāki dzīvokļi.

Divas tipogrāfijas Latvijā bija Jelgavā – bēniņu telpa Jelgavas baptistu draudzes dzīvojamā mājā (iespējams, ka Jelgavā bija pat vairākas slepenās tipogrāfijas) un Līgatnē. Pirmo vietu VDK spiegiem neizdevās atklāt, bet otro gan atklāja – čekisti bija speciāli apstrādājuši Juglas papīru, kas atsaucās uz spiegotāju rīcībā esošo aparātu signāliem. Sekas – garīgās literatūras iznīcināšana un mājas saimnieka un darbinieku notiesāšana.

Vācu baptisti

60. gadu vidū Latvijā negaidīti parādījās vācu baptisti no Kazahijas un Vidusāzijas. Viņi bija Orgkomitejas (kritizēja VEKBS darbību un padomju varu) atbalstītāji. Bet viņus uz Latviju bija atvedusi vēl cita ideja – vēlētāņu atgriezties savā tēvu zemē – Vācijā. Latvija bija iecerēta kā īslaicīga apmešanās vieta. Atbraukuši uz Latviju, viņi tūlīt organizējās savās draudzēs (protams, tās nebija reģistrētas) – Priekulē, Rīgā (Rīgas Golgātas draudzes dievnāmā), Siguldā, Vaiņodē. Redzēdami, ka latviešu baptisti pret viņiem izturas draudzīgi, drīz vien viņi savus dievkalpojumus noturēju latviešu draudžu dievnamos.

Šāda puslegalizācija sastapa padomju varas pretestību, tomēr varai nācās piekāpties. Latvijas baptistu draudžu kopdarba vadītājs P.Egle pret šiem vācu imigrantiem izturējās ar draudzību un atbalstošu sapratni. Siguldā pārceļotāji parādījās jau ap 50. gadu beigām.

Atbraucēji apmetās gan Siguldā, gan tās apkārtnē, t.sk. Līgatnē. Vienīgā vieta, kur pārceļotāji ieguva reģistrētas draudzes statusu, bija Siguldā (sludinātājs un diriģents E.Šmits, sludinātājs O.Šneiders). Šai draudzei bija labas attiecības ar Siguldas latviešu baptistu draudzi. 70. gadu vidū šo vācu baptistu draudžu darbs Latvijā izbeidzās. Pavērsis iespējas, un viņi emigrēja uz Vāciju.

Ekumēniskais dievkalpojums Cēsīs

Foto: Andris Sproģis

Latvijas baptistu draudžu bīskaps Pēteris Sproģis. Ekumēniskais dievkalpojums Cēsīs

Foto: Andris Sproģis

Līgatnes baptistu draudzes atjaunošana

Kopā ar tautas nacionālās atmodas, pašapziņas un neatkarības centieniem 1988. gadā tika rīkotas evaņģēlizācijas sapulces Līgatnes kultūras namā, tādā veidā dažos ļaudīs radās interese par Jēzu Kristu. Daži cilvēki izšķīrās sekot Viņam un ik svētdienas brauca uz Siguldu. Arī vasarā kopā ar draudzes pārstāvjiem no Zviedrijas tika veikti evaņģēlizācijas pasākumi Līgatnē.

1990. gada decembrī bijušajā Fabriciusa kultūras namā sanāca pulciņš ļaužu, lai iepazītu Bībeli, un 1991. gada sākumā dievkalpojumi un svētdienas skola jau notika regulāri. 1992. gada 10. aprīlī notika draudzes dibināšanas sapulce. Par draudzes sludinātāju kļuva Vitālijs Astapenko (no Siguldas draudzes). Draudzes dievkalpojumi tika noturēti gan vietējā klubā, gan kādas draudzes mājas dzīvoklī (Augšlīgatnē), gan Līgatnē, irējot telpas privātmājā, kā arī no sākuma Līgatnes draudze pārņēma Siguldas draudzes staciju „Ratniekos”. No 1994. gada augusta draudze noturēja dievkalpojumus jauniegūtajās telpās (Līgatnes pagasta „Briņķos”).

Draudzē notika nodarbības bērniem svētdienas skolā, kopā sanāca arī jaunieši un sievietes, lai studētu Dieva vārdu un labi pavadītu laiku. Gandrīz vienmēr ir bijuši arī cilvēki, kuriem sirdslieta ir mūzika, tādēļ dievkalpojumos un citās sanāksmās reizē Dievam par godu skanēja mūzika. Ar Dieva svētību draudze rīkoja dažādus evaņģēliskus pasākumus tuvākajā un tālākajā apkārtnē. Draudzē tika uzņemti viesi no tālienes – ASV, Vācijas, Anglijas, Zviedrijas – un arī tuvākajām draudzēm. Tika rīkotas vasaras nometnes jauniešiem un bērniem. 1997. gadā draudzes sludinātāju uzaicināja noturēt regulārus dievkalpojumus veco ļaužu pansionātā. Draudzes locekļu skaits vienmēr bija ap 30 cilvēku.

1998. gadā Vitālijs Astapenko sāka kalpot Ogres baptistu draudzē (diemžēl Vitālijs gāja bojā autoavārijā 1998. gada 25. decembrī). Tad Līgatnes draudzē par sludinātāju pagaidu vietas izpildītāju nozīmēja draudzes saimnieciskās daļas vadītāju Mārtiņu Rijnieku.

Līdz 2000. gadam draudzes dievkalpojumus vadīja viesmācītāji, līdz par draudzes sludinātāju tika ordinēts Mārtiņš Rijnieks, kurš draudzi vada līdz pat šim brīdim. Ik nedēļu notika dievkalpojumi, lūgšanu vakars, Bībeles studijas. Ļoti ilgus gadus viena no galvenajām draudzes prioritātēm bija veidot nometnes par dažādām tēmām – gan jauniešiem, gan svētdienas skolas skolēniem, gan visas draudzes cilvēkiem, arī evaņģēlizācijas nometnes. Draudze veica pastāvīgu kalpošanas darbu Līgatnes veco ļaužu pansionātā, kādu laiku arī Līgatnes rehabilitācijas centrā „Skaļupes”, kā arī kalpoja kristīgajās nometnēs citur. Draudzes locekļi ir bijuši arī aktīvi Līgatnes pagasta pasākumu atbalstītāji,

*Bij divas sirdis reiz...
Un līksmē tās
kā divas dziesmas pēkšņi satikās...
Viens otrā toreiz pavērmies klusi
un sapratām, ka laime atnākusi.*

Augustā jāvārdu teikuši:

Roberts un Zane
Herberts un Zane
Toms un Kitija
Matīss un Sabīne
Uldis un Vita
Deivids un Zita
Žanis un Kristīne
Didzis un Kristīna
Vigo un Ingūna
Ansis un Iveta

Sveicam jaunās ģimenes!

*...un zeltains taurenis no tavas plauksts
tik ilgi projām neaizlidot gribēs,
cik ilgi tu to vieglām rokām skarsi,
cik ilgi vieglu elpu uzrunāsi.
Tik ilgi, cik pats tu brīnums būsi,
tev acu plakstos zelta spāre sēdēs,
būs rasa vizoša, būs varavīksne koša
un taurenis uz tavas plauksts – drošs.*

Augustā Līgatnes novadā dzimusi viena meitenīte – Rūta un divi puisīši – Mārtiņš un Markuss

*Sirsniņi sveicam vecākus un vecvecākus!
Lai bērniņi aug veseli un laimīgi!*

*Vēl gribētos tālu līdz apvārsnim staigāt
Un redzēt, kā tūrumos kvieši briest,
Bet melnas dzērves par rudeni klaigā,
Un cilvēka skatiens satumsis dziest.*

Augustā mūžībā aizgājuši Līgatnes novada iedzīvotāji: Viesturs Osvalds Lapiņš – 15. augustā Intars Vasiļjevs – 16. augustā Milda Kalniņa – 24. augustā

Pateicība

No sirds pateicos par līdzjūtību Līgatnes novada domei, P/A „Līgatnes novada kultūras un tūrisma centrs”, Līgatnes vidusskolai un Mūzikas un mākslas skolai, visiem kolēģiem un draugiem, pavadot pēdējā gaitā Intaru Vasiļjevu.

Ramona ar ģimeni

Līgatnes Sporta centra piedāvājums tieši TEV

Treniņi bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem!

Florbols

Līgatnes florbola komandas ar 1. septembri sāka dalību Latvijas čempionātos un visdažādākajos turnīros, nometnēs u.c. sportiskos pasākumos. Treniņi no 2015. gada 1. septembra notiek trenera Viestura Dumpja vadībā. Informācija par treneri: sporta speciālists – florbola treneris, vairākkārtējais LČ laureāts (kā treneris), fiziskās attīstības treneris. Dalības maksa 7,11 eiro mēnesī.

• Treniņu grafiks, sākot no 1. septembra:

Pirmdiena, ceturtdiena 16.00–17.20 (5–8 g.), 17.20–19.00 (9–14 g.), 19.00–20.20 (15– ... g.)

Organizējam dažāda vecuma volejbola komandas,

kuras piedalīsies dažādos turnīros un sacensībās. Treniņi no 2015. gada 1. septembra notiek trenera Andra Dolženko vadībā. Informācija par treneri: volejbola izlases dalībnieks, vairākkārtējais LČ pludmales volejbola dalībnieks. Dalības maksa 7,11 eiro mēnesī.

• Otrdiena, piektdiena: 17.00–18.00 (5–9 g.), 18.00–19.30 (10–14 g.), 19.00–21.00 (15– ... g.)

Peldēšanas treniņi profesionāla trenera vadībā Krimuldas peldbaseinā no 12. oktobra.

Dalības maksa par 8 treniņnodarbībām 25 eiro – priekšapmaksa.

• Otrdiena, piektdiena 15.00 – izbraucam no Līgatnes, Augšlīgatnes, 16.15–17.15 treniņš

*Līgumu saņemšana 21. septembrī Sporta centrā

Piedāvājam vecākiem:

- Veidosim aktīvistu grupu, kas vēlas piedalīties visdažādākajās sportiskajās aktivitātēs;
 - Fiziskās attīstības uzlabošanu ar TRX vingrošanas piekares sistēmu (piemērots KATRAM);
 - Aerobikas nodarbības;
 - Regbija nodarbības un dalību sacensībās (dalībnieku vecums – sākot no 9 gadu vecuma);
 - Makšķerēšanas pulciņu;
 - Individuālos plānus PAREIZAI un kontrolētai sportošanai un ķermeņa attīstībai;
 - Masiera pakalpojumus;
 - Jogas nodarbības, arī sestdienās;
 - Zumbas nodarbības;
 - Trenažieru zāles pakalpojumus.
- Un vēl citas iespējas sportiski pavadīt savu laiku.

Viesturs Dumpis, Līgatnes novada Sporta centra vadītājs, informācija pa tālr. 28345713 ●

Sludinājumi

Līgatnes „Zeperi” –

viens no labākajiem Latvijas vidējās paaudzes tautas deju kolektīviem – un kolektīva vadītāja Liene Frīdberga aicina pievienoties mūsu pulkam enerģisku koncertmeistaru/-i.

Mēģinājumi notiek Līgatnes kultūras namā – skaistā, vēsturiskā ēkā ar pozitīvu auru – katru otrdienu un ceturtdienu no plkst. 20.00 līdz 22.00. Sīkāka informācija pie P/A „Līgatnes Kultūras un tūrisma centrs” direktores Ineses Okonovas, tālr. 64153180 vai 28395513.

Uzmanību!

No 7. septembra

LĪGATNES PĀRCELTUVES DARBALIKS

ir no
plkst. 8.00 līdz 18.00.

Ieskats Līgatnes baptistu draudzes vēsturē

Turpinājums no 7. lpp.

ienesot tajos kādu kristīgu noti. Draudze iespēju robežās ir palīdzējusi ar humāno palīdzību, kā arī 2010. gadā ar „Kraukļa fonda” palīdzību piedalījās pārtikas paku izdalē trūcīgajiem novada iedzīvotājiem.

Arī šobrīd Līgatnes baptistu draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst. 11.00 Līgatnes pagasta „Briņķos”. Dievkalpojuma laikā notiek arī svētdienas skola. Katru nedēļu sanākam kopā, lai lasītu un studētu Bībeli, kā arī, lai pielūgtu Dievu – pateiktos Viņam par visu labo, ko Viņš dara mūsu dzīvē, kā arī aizlūgtu par sasāpējusiem jautājumiem, savu pilsētu un

savu valsti. Draudze aktīvi iesaistās Latvijas Baptistu draudžu savienības rīkotajos pasākumos. Pēc iespējas arī vasarās sanākam kādos kopīgos pasākumos – tās ir nometnes, semināri, ekskursijas. Arī bērniem tiek dota iespēja piedalīties nometnēs tuvākā un tālākā apkārtnē. Draudzes locekļi ir darbojušies Starptautiskajā nometņu centrā „Gančauskas” Līgatnē. Šobrīd vairākus gadus pēc kārtas 23. jūnijā sanākam kopā gan mēs – līgatnieši –, gan arī cilvēki no citām pilsētām, lai svinētu „Citūs Jāņus”. Tā ir iespēja, lai pavadītu šos svētkus citādāk (kā jau minēts nosaukumā), satiktu citus ticīgus cilvēkus, klausītos Dieva vārdu, lai pārskatītu savu sirdis un tiektos vairāk uz garīgo izaugsmi

un sirsnīgākām savstarpējām attiecībām, kā arī pie ugunsкура klausītos skaistas dziesmas. Pagājušā gada 18. novembrī Ķempju luterāņu baznīcā notika valsts svētku ekumēniskais dievkalpojums, ko vadīja Ķempju un Līgatnes draudzes mācītāji. Vēl par skaistu tradīciju ir izveidojies arī Ziemassvētku koncerts, kas notiek 24. decembra vakarā draudzes telpās. Gan „Citūs Jāņos”, gan uz Ziemassvētku koncertu tiek aicināti cilvēki, kas ikdienā neapmeklē baznīcu, lai tā ir kā alternatīva iespēja pavadīt svētkus savādāk, nekā pierasts.

Katru gadu mazāks vai lielāks cilvēku skaits caur kristību apliecinā, ka tic Dievam, Viņa mīlestībai un žēlastībai un pieņem Jēzu Kristu

par savu Glābēju, kā arī piepulcējas Līgatnes draudzei.

Iegūstot plašu klausītāju atsauce, šovasar Cēsīs ir izskanējuši Latvijas baptistu draudžu VIII Dziesmu svētki „Dziesma Latvijas dvēselei”. Bija iespēja apmeklēt gan pianista Reiņa Zariņa solokonzertu Vidzemes koncertzālē „Cēsīs”, gan svētku atklāšanas, jauniešu un dažādu mūziķu koncertus Svētā Jāņa baznīcā, kā arī lielkoncertu un ekumēnisko dievkalpojumu Cēsu pils parka estrādē. Bija fantastiska iespēja koncertā dzirdēt daudzgarīgu un patriotiska rakstura dziesmas, kuras izpildīja draudžu kopkoris, dažādi muzikālie sastāvi, ansamblī un solisti. Dvēseli ar garīgu pacēlumu piepildīja svētku kulminācijā izskanējušā komponista Ērika Ešenvalda pavadītā

„Dvēseles dziesma” (vārdu autore – Anita Kārklīņa, mūzikas autors – Ēriks Ešenvalds).

Draudzes locekļu sirdīs vienmēr ir degusi vēlme uzcelt baznīcu. Jau 1992. gada 18. decembrī draudze iesniedza pieteikumu, lai atjaunotu īpašuma tiesības uz vēsturisko zemi, ko Paltmales draudzes pārstāvji nopirka 1937. gadā. Diemžēl dažādu apsvērumu dēļ vēsturisko zemi nav izdevies atgūt. Tomēr ticam ceram uz brīnumu, ka šīs lietas sakārtosies un uz vēsturiskās zemes Augšlīgatnē stāvēs skaista baznīca, kas būs atvērta ikvienam cilvēkam un kas kopā ar Ķempju luterāņu baznīcas atvērtajam durvīm atgādinās par garīgajām vērtībām mūsu novadā un tautā.

Sagatavojusi Linda Skriba ●

„Līgatnes Novada Ziņu” izdevumu sagatavoja Inese Okonova, tālrunis 28395513, e-pasts: kultcentrs@ligatne.lv. Par publicētajiem faktiem un uzskatiem, personu un vietvārdu pareizu atspoguļojumu atbild rakstu autori. Līgatnes novada domes viedoklis ne vienmēr saskan ar rakstu autoru viedokli.

„Līgatnes Novada Ziņu” izdevumu, kas iznāk vienu reizi mēnesī, elektroniski var apskatīt Līgatnes novada mājaslapā: www.ligatne.lv.

Aicinām arī novada iedzīvotājus kļūt par avīzes veidotājiem, iesniedzot aprakstus par interesantiem cilvēkiem, notikumiem, faktiem un citu aktuālu informāciju.

**Nākamais „Līgatnes Novada Ziņu” izdevums
iznāks 2015. gada 20. oktobrī**